

SENTÈNCIA 2001-32 DE 15 DE JUNY DE 2001

**CASS. ACCIDENT DE TREBALL. Amputació parcial de la falange distal.
No previsió a la Guide Barème de Padovani.**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social, en sessió del 16 de febrer de 2000, va decidir no atorgar cap pensió d'invalidesa per accident de treball a l'assegurat Sr. J.C.C., que el dia 8 de novembre de 1999, exercint la seva activitat laboral de fuster, va patir l'amputació parcial de la falange distal del quart dit de la mà dreta. Contra aquesta resolució va interposar un recurs administratiu, que fou desestimat per resolució de 25 d'abril de 2000.

2.- Interposada demanda jurisdiccional, la Secció administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 2000-92, de 15 de novembre de 2000, va anul·lar les resolucions de la CASS i va declarar que el demandant presenta una minva de l'1% derivada de l'accident laboral.

3.- Contra aquesta sentència interposa un recurs d'apel·lació la representació processal de la CASS el 9 de febrer de 2001 demanant la revocació de la sentència en la mesura que la Guide Barème de Padovani no preveu cap minva per una lesió com la que pateix l'assegurat i que una lesió d'aquestes característiques no és una incidència rellevant sobre la seva capacitat física.

4.- De l'anterior escrit se n'ha donat trasllat a l'assegurat, que l'ha contestat l'1 de març de 2000, i demana la confirmació de la sentència considerant encertat el criteri de la mateixa de dividir per tres la incapacitat parcial permanent del 3% prevista pel Barem esmentat.

5.- Les parts van demanar la substitució de la vista oral per la presentació d'escrits de conclusions, que han presentat el 22 i el 23 de març de 2001, i tot seguit han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en valorar les seqüeles que li resten a l'assegurat després de l'accident de treball en el que va perdre una part de la falange distal del quart dit de la mà dreta amb amputació del

pulpell digital, consideren que la incapacitat a valorar és inferior a l'1% pel contrari, la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia li atribueix una minva de capacitat de l'1%.

En el seu escrit d'apel·lació, la CASS argumenta que el barem de Padovani no preveu cap minva per la pèrdua d'una part de la falange del dit anular d'una mà i per tant no li ha de correspondre cap pensió a l'assegurat, més quan la pèrdua experimentada no té cap incidència rellevant sobre la capacitat física del treballador.

En el cas analitzat, l'assegurat, de 28 anys en la data de l'accident, és fuster de professió, i si bé és cert que la Guide Barème de Padovani aplica un percentatge d'incapacitat del 3% per la pèrdua de la falange distal del dit anular, el cert és que la pèrdua d'aquesta falange ha de produir efectes equivalents o almenys proporcionals a la pèrdua de la totalitat. Com diu la mateixa Guide Barème, "cal subratllar la importància primordial de la falange distal, que condiciona el sentit del tacte", i aquest sentit es perd tant si l'amputació afecta la totalitat com si només afecta una part de la falange, de manera que tot i que la pèrdua d'una part o de tota no afecta de manera diferent la funcionalitat del dit, la pèrdua del sentit esmentat es suficientment rellevant com per fer al treballador creditor d'una pensió d'invalidesa, i en la mesura que la sentència de la Batllia li va reconèixer s'ajusta al Dret, la qual cosa comporta la desestimació del recurs d'apel·lació.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia número 2000-92, de 15 de novembre de 2000, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.